Association of Nepalese in Midwest America (ANMA)

The Viewpoints

Newsletter of the Association of Nepalese in Midwest America

Executive Committee 2020-2022
Issue 2

Association of Nepalese in Midwest America
ANMA USA
ESTD. 1982

THE MISSION OF THE ASSOCIATION OF NEPALESE IN MIDWEST AMERICA (ANMA) IS TO PROMOTE, COORDINATE, AND FACILITATE CLOSE COOPERATION AMONG NEPALESE AND FRIENDS OF NEPAL IN NORTH AMERICA, PARTICULARLY IN THE MIDWEST REGION OF THE UNITED STATES, FOR MAINTAINING AND FOSTERING NEPALESE IDENTITY AND CULTURAL HERITAGE.

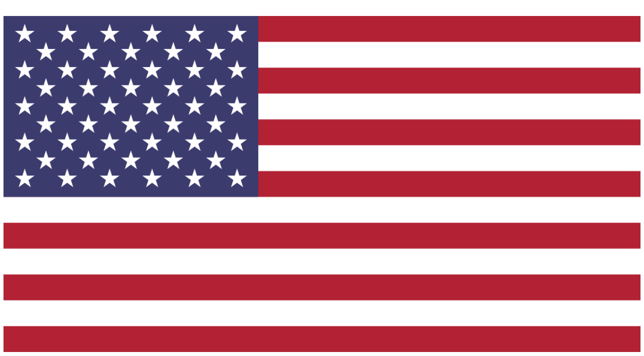

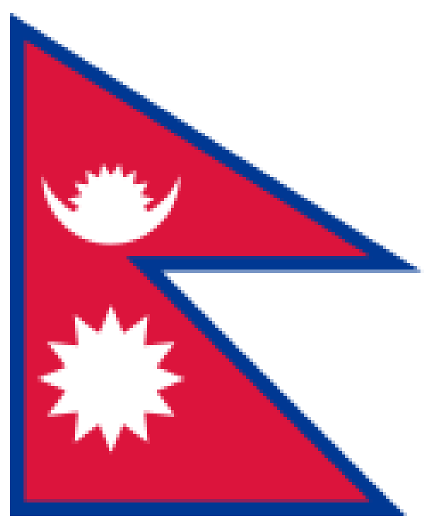

Message from the President

Dear All Namaskar

I hope all of you are doing well during recovery phase of COVID 19 pandemic. I am happy to share with you that our ANMA View Points team and other colleagues put their efforts to bring the 2nd issue of the publication since our term.

Being the President of the Association of Nepalese in Midwest America (ANMA), I continue to advocate for Unity and Collaboration among community organizations. The reasons are obvious to all of you as we can volunteer more efficiently and effectively to fulfill our common goal to serve the community.

We are living in an age where time is the most important asset as well as limiting factor. Also, it is a high time that we need to review our work style and priorities. The concentrated effort by Nepalese community organizations can bring some positive changes that are visible and impactful to the target group. Therefore, I sincerely urge all the friends and families to push for more meaningful collaboration and functioning of our beloved organizations.

I thank you everyone for your continuous support and let us keep our network strong.

Best regards,
Diwakar Dahal, PhD
President, Association of Nepalese in Midwest America (ANMA) 2020-2022

Inside this issue

President's Message...........Diwakar Dahal 2
ANMA Executive Board 3
An Humble Appeal in ....Bishnu Phuyal 4
Economic Impact Paym......Jitendra Rana 6
अनुदारबादी (रिपब्लिकन) ....पूर्ण श्रेष्ठ 8
आमा ....Sarita Dahal 10
हिउँ ....Sita Aryal 11
अप्रिल फुल ....Rajendra Aryal 11
Learning from South ......Bhim Neupane 12
Sponsors...13
नयाँ वर्ष ....उर्मिला निर्दोषी 14
Sponsors...15
Partner schools ....Keshav Bhattarai 16
अमेरिकाको 'अल्टिमेट ....सीता अर्याल 18
मातृभुमी ....बिष्णु न्यौपाने 20
धेरै अघि बढ्नु हुन्न.... डा. तुल्सी धरेल 21
Our Priorities Are ....Jyoti Adhikary 22
लघुकथा: ज्ञानी छोरा ....बिष्णु अधिकारी 24
जनता बिग्रे ....एकबहादुर क्षत्री 26
NRNA Election...........ANMA Best Wishes 27
कोरोना महामारीमा २२ ...अर्जुन मैनाली 28
ANMA's first Interaction program..........30
अनेसास सिकागो च्याप्टर.....................31
आमाको आगनमा......बिन्दु तिमिल्सिना 33
ANMA Details...34

Newsletter Team

All article, literary pieces, and sponsor and advertisement collection and coordination by ANMA Media Coordinator:

Khem Pathak

Layout and Design by ANMA Secretary:

Santosh Lamichhane

**The writer of each article is responsible for the contents of the article they present and NOT the ANMA. ANMA only provides the platform to the author. **

ANMA Executive Team 2020 – 2022

President
Diwakar Dahal, PhD
St Louis, IL

Sr. Vice President
Tilak KC
Milwaukee, WI

Vice President
Sanjay Shrestha
Urbandale, IA

Vice President
Urmila Panthi
St Louis, MO

General Secretary
Om Dahal, PhD
Crown Point, IN

Secretary
Santosh Lamichhane
Madison, WI

Treasurer
Bishnu Neupane
Chicago, IL

Media Coordinator
Khem Pathak
Chicago, IL

Ex- Officio
Balaram Panthi
St Louis, MO

Executive Members
Buddhi Gyawali, PhD
Lexington, KY

Binod Raj Tripathi
Thornton, CO

Durga Prasad Ghimire
Chicago, IL

Suresh Adhikari
Carver, MN

Dev Bastola
Bettendorf, IA

Dhirendra Neupane
Omaha, NE

Keshav Bhattarai, PhD
Warrensburg, MO

Dev R Sadaula
Kalamazoo, MI

Sandeep Singh
Columbus, OH

Bishnu P Adhikary
Appleton, WI

An Humble Appeal in the New Year 2021

Bishnu Phuyal

Salutation to all - हार्दिक नमन, Happy New Year 2021!

अकालमा हे म मरी नजाऊँ
क्यै काम नौलो नगरी नजाऊँ
आयुष्य देऊ र भविष्य देऊ
मभित्र जीवन्त मनुष्य देऊ ।

- कवी माधव घिमिरे

I like to think what our children or some non-Nepali may feel when they enter in a big gallery to see two grand national flags - one Nepalese along with an American, gloriously raised on the sides and a grand banner centered atop “WELCOME TO NEPALI AMERICAN CENTER - CHICAGO”

Dear FRIENDS: This just should not remain an imagination or an aspiration in our heart any longer, rather we should turn it into a reality, and I believe we can. Honestly, the fact of the matter is it only demands us to cement this idea into our resolution first. And then it asks for a small contribution from each of us that can ultimately transform the aspiration to a reality.

PLEASE imagine: What will happen when we accomplish in building a physical facility to represents it as an asset common to all of us, something never existed before, a thing that need to be done only once for us and for our future? And why should any of us miss to fund it, small or big? Will it not lay a foundation in Chicago to permanently establish Nepalese

identity that recognizes us as a proud and civil united Nepali entity partaking in saving it from becoming oblivion in the future?

Friends: Since we concur on these issues, so it must also be our prime responsibility to come out from the confines of the four walls of our little space to save the vastness of Nepalese Oneness from dissipation, begin preparing our children to be identifiable like ourselves before it gets too late and enable us to leave the baton in their hands to steer our culture into the future.

Yet again, it is inconceivable to take it lightly and not undertake this responsibility seriously for the sake of our children for whom we are so fervent and do nothing when we know each of us should and can do it. What each of us should also feel about it with urgency is to contrast between how our children will cherish our little sacrifice for this cause with what we could have saved for them without.

The choice is simple. Whether we steer them to be able to uphold and retain our unique Nepalese cultural identity before it gets late or let the time take hold upon them without any knowledge of their own destiny and crumble their descendant's rich culture into the abyss. Are we so self-absorbed to prevent our children to spend their time for building mutual friendship among themselves like ONE Nepalese just for the sake of saving a morsel in the name of their education or whatever?

I believe that they will treasure our small sacrifice more than the amount we may save, simply because we know they can earn their own living happily if they know who they are identifying themselves as people from a sublime cultural that we are so proud of rather than an entity without any identifiable inherited traits. This truth must be dissected by each responsible parent by comparing what we gain from making a small investment for its sake from what we can lose otherwise.

Therefore, let us unite, pray and rise beyond the laxity to take a resolve that allows us to march forward to act on this noble purpose to bring this to fruition and leaving behind our long passivity including the recent pandemic behind. This call for our UNITY to take a step forward hand-in-hand in the New Year 2021 and beyond is surely going to be rewarding personally and universally.

May all of us remain safe, healthy and successful individually as well as share our part for the strength of our community.

Economic Impact Payments – Stimulus Money

Dear taxpayers, be excited to get your second stimulus money soon in your bank and check in the mail.

Who is eligible for the second Economic Impact Payment?

Generally, U.S. citizens and resident aliens who are not eligible to be claimed as a dependent on someone else's income tax return are eligible for this second payment. Eligible individuals will automatically receive an Economic Impact Payment of up to $600 for individuals or $1,200 for married couples and up to $600 for each qualifying child. Generally, if you have adjusted gross income for 2019 up to $75,000 for individuals and up to $150,000 for married couples filing joint returns and surviving spouses, you will receive the full amount of the second payment. For filers with income above those amounts, the payment amount is reduced.

In case you were not able to receive your first and second stimulus money in 2020 but you were eligible based on IRS income limitation. IRS has just announced that you can claim them during your 2020 tax return filing by claiming recovery rebate credit.

The **Recovery Rebate Credit** is authorized by the Coronavirus Aid, Relief, and Economic Security (CARES) Act. Any eligible individual **who did not receive** the full amount of the recovery rebate as an advance payment, also known as an Economic Impact Payment, can claim the Recovery Rebate Credit on a 2020 Form 1040 or Form 1040-SR.

Generally, this credit will increase the amount of your tax refund or lower the amount of the tax you owe.

You **do not** need to complete any information about the Recovery Rebate Credit on your 2020 Form 1040 or 1040-SR if your Economic Impact Payment in 2020 was $1,200 ($2,400 if married filing jointly for 2020) plus $500 for each qualifying child you had in 2020. You received all your recovery rebate in 2020.

Remember, economic impact payment or stimulus money is not taxable and do not need to be included as income in your 2020 tax return filing.

*source: irs.gov

Jitendra Rana, Tax Professional
JJ Tax and Accounting Inc, Chicago, IL
info@jjtax.net, 224 208 8299

IRS

Find the latest information at
www.irs.gov/EIP

What You Need to Know About the Second Economic Impact Payments

Automatic Payments

Most people don't need to take any steps to receive a payment. People can check the status of their payments using the *Get My Payment* tool, available in English and Spanish, only on IRS.gov.

Eligibility

Generally, to be eligible for the second Economic Impact Payment, a person must:

- have a valid work-eligible Social Security number
- meet income requirements
- not be a dependent of someone else

*Note: Eligibility expanded for some families. Visit **IRS.gov/EIP** for details.*

$600 for individuals

Eligible individuals with adjusted gross income up to $75,000 on a 2019 federal tax return will receive the full $600 payment.

$1,200 for married couples

Eligible married couples with adjusted gross income up to $150,000 on a joint return for 2019 will receive the full $1,200 payment.

$600 per child

People can also get an additional $600 for each qualifying child under 17.

Income and other limits apply.

Recovery Rebate Credit

Eligible people who didn't receive one or both Economic Impact Payments or didn't get the full amount for which they're eligible can claim a Recovery Rebate Credit when they file their 2020 tax return.

अनुदारबादी (रिपब्लिकन) र उदारबादी (डेमोक्रेट) हरुको सोंचमा र मान्यतामा के फरक छ?

पूर्ण श्रेष्ठ, म्याडिसन विस्कनसन

अमेरिकामा दुई प्रमुख राजनीतिक पार्टीहरुको आधारभुत मान्यताहरु फरक छन। रिपब्लिकन पर्टिलाई अनुदारबादी (कन्जर्वेटिब) र डेमोक्र्याटहरुलाई उदारबादी, प्रगतिसिल (लिबरल) भन्ने गरिन्छ। अनुदारबादीहरुलाई नेपाल तथा भारतमा दक्षिणपन्थि बिचारधार पनि भनिन्छ। समाजशास्त्रिहरुका अनुसार जुन बिचराधारा परम्पराबादी छ, कट्टर धार्मिक छ, अहिलेको नराम्रो पहिलेकै ब्यबस्था राम्रो भन्ने छ, त्यस्ता परिवर्तन बिरोधि, परिवर्तनअलाई आत्मसात नगर्ने बिचार लाई दक्षिणपन्थी भनिन्छ। दक्षिणपन्थी समाजमा ब्यक्तिको इछ्यामा निर्णय गर्ने क्षमतालाई परिवार, समाज, खान्दानका सन्स्कार तथा सन्स्कृतिले पूर्ण दबाबमा राखेको हुन्छ।
बिषयगत हिसाबमा अनुदारबादी (रिपब्लिकन) र उदारबादी (डेमोक्रेट) निम्न प्रकारले बेभेद गर्न सकिन्छ।

सरकारको कामकर्तब्यको बारेमा:
डेमोक्र्याट हरुको पहिलो मान्यता के हो भने सरकारले समान अवसर, समानता, मानब अधिकार, सामाजिक व्यबहार जस्ता कार्यहरुमा काम गरिरहनु पर्छ। परिवर्तन संसारको नियम हो। परिवर्तनलाइ आत्मसात गर्दै जानु पर्छ।

रिपब्लिकन हरुको पहिलो मान्यता के हो भने सरकारले नागरिकहरुलाई जिम्मेवार बनाउने, सानो सरकार बनाउने, स्वतन्त्र अर्थतन्त्र, ब्यक्तिगत स्वतन्त्रता, परम्परागत मुल्य मान्यताको जगेर्ना गर्ने काम गरिरहनु पर्छ। परिवर्तनको नाममा परम्परा र सन्स्कृतिलाई कुल्चनु हुँदैन।

गर्भपतन:
डेमोक्र्याटहरु गर्भपतनलाई महिलाको स्वनिर्णयमा हुनुपर्छ भन्छन। किनकि बच्चा पाउने वा नपाउने महिलाको शरीरले हो। भ्रुण कुनै मानब जीवन हैन। त्यसैले भ्रुण पतन गर्नु कुनै मानब जीवनको हत्या गर्नु होइन। त्यसैले महिला गर्भ पतन गराउन चाहन्छ भने सरकारले सहयोग र सुबिधा प्रदान गर्नु पर्छ.

रिपब्लिकन हरु भन्दछनकि मानबजीवनको सुरुवात भ्रुणबाटै हुने हो। त्यसैले गर्भ पतन गर्नु भनेको मानब जीवनकै हत्या गर्नु हो जन्मनै नभको बच्चा माथि आमाको कुनै अधिकार हुन्न। आमा बेग्लाई शरीर हो र पेटमा भएको बच्चा बेग्लाई शरीर हो। त्यसैले करदाताको पैसा खर्च गरेर अर्को जीवनको हत्या गर्ने अधिकार आमा महिलालाई हुँदैन।

सामाजिक न्याय :
डेमोक्र्याटहरु ठान्दछनकि बिगतमा भएको सामाजिक भेदभाबको कारण सामाजमा प्रतिस्पर्धा गर्न नसक्ने निम्न बर्गहरु छन। शरीरिक अवस्था, भाषागत कमजोरी, उमेर, मन्द बुद्धी जस्ता कारणहरुले पनि समाजमा निम्न बर्गहरु हुन्छन। यस्ता निम्न बर्गको उत्थनको लागि सरकारले कार्यक्रमहरु

गरिरहनु पर्छ।

रिपब्लिकनहरु ठान्दछनकि, हरेक ब्यक्तिमा क्षमताहरु फरक हुन्छन। कोही जेहन्दार हुन्छन, प्रतिस्पर्धामा खरो उत्रिन सक्तछन। कोही मन्द बुद्धिका हुन्छन, प्रतिस्पर्धा गर्न सक्तैनन। यस्ता ब्यक्तिहरुलाई फरक अबसर प्रदान गर्नुलाई रेसिज्म भन्नु गलत हो। कुनै ब्यक्ती रेसिस्ट हुन सक्ला तर पुरा अमेरिकि समाज रेसिस्ट छैन।

अर्थतन्त्र :
डेमोक्र्याटहरु ठान्दछनकि ठुला ठुला कर्पोरेसन हरु नागरिकहरुलाई शोषण गर्दछन। सरकारले ठुला कर्पोरेसनहरुलाई नियमन गर्नै पर्छ। खुल्ल्ला छोड्नु हुँदैन।

रिपब्लिकनहरु ठान्दछनकि फ्री मार्केट प्रणाली, कम्पिटिटिब क्यापटिलिज्म, प्राइवेट इन्टर्प्राइज नै अमेरिकि अर्थतन्त्रको मेरुदण्ड हो। यिनैलेनै जनतालाई रोजगारी स्रिजना गरेको छ र जीवनस्तर उकासेको छ।

शिक्षा पध्दति :
डेमोक्र्याटहरु ठान्दछनकि सरकारी बिद्यालयलाई शसक्त बनाउनु पर्दछ। शिक्षकहरुको तलब बढाउनु पर्दछ। शिक्षामा सरकारले खर्छ गर्नु पर्दछ। रिपब्लिकन्हरु ठान्दछनकि निजी बिद्यालयलाई सरकारअले छुट दिनु पर्दछ। निजी बिद्यालयहरुले मात्र प्रतिस्पर्धाको स्रिजना गर्दछ।

बन्दुक नियन्त्रण :
डेमोक्र्याटहरु ठान्दछनकि संबिधानको दोस्रो सम्सोधनले नागरिकअलाई फायर आर्मस राख्ने बोक्ने अधिकार दिएको छैन। स्टेटहरुलाई नेसनल गार्ड हरु राख्ने अधिकार मात्र दिएको छ। ब्यक्तिलाई बन्दुक राख्न नदिएरै सरकारले जनतालाई सुरक्षादिनु पर्छ। जती धेरै जनताले बन्दुक राख्छन उती धेरै हिन्सा हुन्छ।

रिपब्लिकनहरु ठान्दछनकि दोस्रो सम्सोधनले हरेक नागरिकअलाई फायर आर्म्स राख्ने अधिकार दिएको छ। देशमा भएका यती धेरै नियम कानून हरु फायर अर्म्स नियन्त्रणको लागि पर्याप्त छन। कानुन मान्ने नागरिकको हातमा बन्दुक भएमा हिन्सा बढ्ने होइन अपराध कम हुन्छ।

स्वास्थ्य सेवा :
डेमोक्र्याटहरु ठान्दछनकि सरकारले निशुल्क स्वास्थ्य सेवा प्रदान गर्नु पर्दछ। दशौं लाख अमेरिकीहरु निम्न आय भएका छन। पैसा तिर्न सक्ने हालतमा छैनन।

रिपब्लिकन ठान्दछनकि फ्री मार्केट हेल्थ सिस्टमले सबैलाई स्वास्थ्य सेवा पाउने अवसर दिन्छ। स्वास्थ्य सेवा निसुल्क गरेमा सेवाको गुणस्तर घट्छ। सरकारको लागत बढ्छ तर सेवाको गुणस्तर घट्छ। त्येसैले स्वास्थ्य सेवालाई निजिकरण गर्नु पर्छ। सरकारले चलाऊनु हुँदैन।

धर्म र राज्य :
डेमोक्र्याटहरु ठान्दछनकी चर्चा र राज्यलाई अलग गर्नु पर्दछ। राज्यको लागि सबै धर्म बराबर हो। राज्यले कुनै धर्म लाई काखा र कुनै धर्म लाई पाखा गर्नु हुँदैन। सरकार चलाऊने हरुले कुनै धर्मको, कुनै धर्मअलम्बिको, व कुनै देउताको जय भन्नु हुँदैन। सार्वजनिक स्थानमा कसैले पनि कुनै आस्था झल्किने

प्रदर्शन गर्नु हुँदैन। धार्मिक कार्य हरु केवल बन्द कोठा भित्र गर्नु पर्छ।

रिपब्लिकन्हरु ठान्दछनकि धर्म र राज्यलाई अलग गर्नु पर्छ भन्ने कुरा संबिधानमा छैन। सरकारी भवनहरु तथा बिद्यालयहरुमा धार्मिक सन्देशहरु राख्दा राम्रो हुन्छ। सरकारले धर्म र धार्मिक सन्स्कार्मा हस्तछेप गर्नु हुँदैन।

आप्रवासिहरुको बारेमा:
डेमोक्र्याटहरु ठान्दछनकि गैर कानुनी भए पनि अमेरिका भित्र आईसकेकाहरुलाई कानुनी हैसियत दिनु पर्छ। गैर कानुनी हरुलाई पनि, निशुल्क शिक्षा, निशुल्क स्वास्थ्य, आर्थिक सहयोग, सुबिधा, सोसल सेकुरिटी आदी दिनु पर्छ। कनुनी व गैर कनुनी भन्दा पनि सबै मानब हुन भनेर व्यबहार गर्नु पर्छ।

रिपब्लिकन्हरु ठान्दछन्की गैर कानुनी आप्रबासी हुनै हुँदैन। गैर कानुनी प्रबेश गर्ने हरुलाई कडा कारबाही गर्नु पर्छ। गैर कनुनी आप्रवासी हरुले अनेक अपराध गर्दछन।

सयुक्त राष्ट्र संघको बारेमा:
डेमोक्र्याटहरु ठान्दछनकि, संयुक्त राष्ट्र संघले बिश्वमा शान्ती र अमन चयन को लागि जरुरी छ। रिपब्लिकन्हरु ठान्दछन्की संयुक्त राष्ट्र संघ अमेरिकाको लागि आर्थिक बोझ मात्र हो। विश्वमा जहाँ जहाँ संकट पर्छ, त्यहा त्यहा अ मेरिका स्वयम उपस्थित नभै संकट टरेको छैन। जब संकट समाधानको लागि अमेरिकी उपस्थिती नभै हुन्न भने संयुक्त राष्ट्र संघ किन चाहियो?

आमा

-- Sarita Dahal

मेरी आमा मेरी गुरुआमा, मेरो जीवनको सबथोक
मेरी आमा मेरो प्रेरणाको श्रोत. आमा मेरो सबथोक
मेरी आमाको न्यानो मायामा. मैले वात्सल्य विताँए
आमाको मातृत्वमा. सुन्दर जीवन बसाँए
आमाको छत्र छहारीमा, आफुलाइ सवल र सफल बनाँए
आमा मेरो प्रेरणाको श्रोत, आमा मेरो सबथोक

मेरी आमा म बाट कतै टाढा भए पनि
सुन्यमा कतै विलाए पनि
मिलेको छ हौसला आमा
सन्सार हाँक्ने आँट पनि
मेरी स्वर्गीय आमा
तिमि बाट पाएको शिक्षा र सस्कार

मेरो जीवनको भरोसा र विश्वास
म मै मेरी आमाको अस्वित्व छ
यसैले मेरो जीवन सार्थक छ।

आमाले दिएका संस्कार अनि प्रेरणा
मेरो जीवन सुत्र बनेका छन् ।

मन्दिरमा खोजें मैले देवता प्रार्थना गरी गरी ।
मन मेरो भएन शीतल बोलेनन् भगवान् कसैगरी ।
तीर्थ गएं तीन धाम चार धाम मन्दिर मन्दिर धाएं ।
फर्की आएँ आमाको साथमा बोल्ने भगवान यसै पाएँ ।

आमा मेरो भगवान रहिछन् आएन कतै चेत मेरो।
गुमाई आमा बल्ल थाहा भयो
आमा नै रहिछन् सर्वस्व मेरो ।

हिउँ

सीता अर्याल
म्याडिसन, अमेरिका

पात झरेका सिरुवा रूखहरूमा
फूलजस्तै फूलेको छ
हाँगाबिँगा लच्काउँदै
नुग्दैनुग्दै झुलेको छ

तिम्रो हृदयको कन्चनपन
सरेछ क्यारे अनुहारमा पनि
मिठो मुस्कान छर्दै
थुम्काथुम्की बनेर
गजधम्म बसेका छौ
धर्तिमा जतातातै।

सामिप्यताको धोको पुर्याउन
स्पर्शको प्यास मेटाउन र
मनभरीको बह पोख्न पाउँदा
तिमीले उपहार स्वरूप दिएका हिउँका
जुत्ताले
हिउँकै पहाडमा हिडीरहँदा
कोसौं बाटो पनि लामो लाग्दैन मलाई
सायद यतिबेला त सूर्यलाई पनि
चिस्याईरहेको होला यही हिउँले।

त्यसैले
फुत्त खस्छु कहिलेकाहीँ
तिम्रा काखमा, तिनै सिरुवा
रूखहरूबाट
फुरूरू उडिरहेका हिउँका कणहरू
क्रुर र कठोर देखिन्छ समय
धर्ती पुरै जमेको जस्तो

तिम्रा चिसा काख
म पनि त्यस्तै चिसी
तैपनि खुसी छु।
तिमी पनि प्रफुल्ल देखिन्छौ
हर्षातिरेकले मलाई हेर्यौ
मैले तिमीलाई हेरेँ
केही समयपछि फेरी
हृदय धर्काउँदै धर्काउँदै
मनभरिका कसिंगर पखाल्दै
समुद्र भेट्न
ओरालै लाग्नु छ। के गर्ने
यहि नै त रहेछ हाम्रो नियति

***

अप्रिल फुल

~राजेन्द्रप्रसाद अर्याल
गोरखा बजार, हालम्याडिसन अमेरिका

एउटा सुन्दर र सुवासित फूल
त्यही फूलको सुगन्धले
जीवनरूपी बृहद् बगैंचा
सुगन्धमय बनाउने मेरो चाहना
उनको मनको ढुकढुकी हुने रहर
कसरी पूर्ण होला र खै ?
आफ्नै जिन्दगीदेखि हारेको मान्छे म
ऊनको मन र भावना
कसरी जित्न सकुँला र खै ?
हो, तिमी हाँस्दा
संसारै हाँसेजस्तो लाग्छ
तिमी नाच्दा
म आफै नाचेजस्तो लाग्छ
र त
तिमीलाई खुसी पार्न
आँफुलाई दुखाईरहेँ
स्वयंलाई मुस्किल हुने गरी
मायाँको बाडुली पठाईरहेँ
दोष तिमीलाई छैन प्रिय
तिमीप्रतिको भरोसा गर्ने
अरू कोही हैन
म हतभागी आँफै हुँ।

मेरो अनुभवले सिकाएथ्यो
सम्बन्ध भनेको
महिलाको काँधको सलजस्तै नै हो
जसलाई बेलाबेलामा
मिलाईरहनु पर्छ
मन भनेको
सँगै बसेपछि मिलिहाल्छ
त्यसैले
धैरै पटक मेरो दिलमा
लात हानिरहँदा पनि
छातीमा बज्रेको तिम्रो त्यै पाउमा
कष्ट भयो कि भनि
शीत्तल मलहम लगाईरहेँ।

हो,
सोचेजस्तो नहुँदैमा
सोच्न मैले कहिल्यै छाडिन
आज पर्यन्त निरन्तर
सोचिरहेको छु, चाहिरहेछु
मेरो प्रेमलाई सुलिमा झुण्ड्याउन
चाहने
तिम्रा गलत ब्यवहारहरूले
चन्द्रमामा दाग देख्ने
तिम्रा सारा दुर्भावनाहरूले
भनिदिन्छन् कि प्रिय !
यी सबै अप्रिल फूल हुन भनेर।

Learning from South Korea

Bhim Neupane

A Government officer(NEA) Nepal, Now, Chicago, USA

Last year, I got a chance to visit south Korea which enabled me to collect many positive impressions about the far north –east nation. I had participated (Part time social workers) in the international seminar on the agriculture seminar on the agriculture cooperatives. As I touched down the international airport in Seoul, I saw a big board with the phrase ‘’ The best international airport in the world. "The self-praise remark touched me to the hilt.
I was surprised to see the well managed public transportation system in south korea .The government had given top priority to the public transport because most of the people prefer to travel in the public vehicles. I compared it with the shambolic transport system in my own country.

It is very difficult to find English speaking people in Korea. English is not compulsory subject in schools and colleges. Students can study any subjects of their own language. I went in five departmental stores to buy some gifts and souvenirs for friends and family members. I was surprised to see that the names of big supermarkets and hotels were written only in Korean language. Foreigners like me and difficulty to communicate the shoppers and buy goods .Nonetheless, this shows the Koreans' love for their native language. Back home I see many Nepal's’ unnatural inclination for English language.

The seminar participated in by 10 countries, offered a window to the agriculture revolution in south Korea. Nepal can learn a lot from south Korea's experience. The national Agriculture cooperative federation (NACF), Korea had the agriculture co-operative bank that provides loans to the farmers in very low interest rates and encourage them to increase agriculture production and its commercialization. They have developed a strong marketing channel through which they sell their products in national and international markets. The farmers get reasonable prices on their products. They also forge collaboration with private sector so as to make co-operative productive. This can be a lesson to us for Nepal’s agro sector is not faring well as it has not been protected by the state.

Infrastructure is the key to the overall development of a nation and south Korea has adopted the policy of building infrastructure that has enabled it to be one of the main exporting nations in the world. The Korean has given more priority to the construction of roads, irrigation, big bridges and heavy industries. This shows its pace of development is like that of the US and European countries.

Seoul has the population of about twenty million and I did not see traffic jam on the road during my entire stay in the capital city. Peculiar thing is that public vehicles rarely face

traffic jam. The underground bus and train subway services have become a boon to the people.

In my view, Nepal should learn from the development strategy of Korea .Nepal and Korea had similar economic status in mid-1960s. But now Korea has become a developed and prosperous nation. Many Nepalese are there to make their fortune but we have become a nation of unskilled workers who are supplied to various labor markets. This is bitter fact and we must change our identity as one of the poorest nations of the globe.

ANMA The Viewpoints Sponsors

Tilak KC
(Current Senior Vice President of ANMA,
Board of Director of NRNA NCC of USA)
Business: Himalayan Oil Inc.
Milwaukee, Wisconsin

Dev P Bastola
(Current Executive Member of ANMA)
Business: Sara Mini Mart Inc.
3120 Summertree Ave
Bettendorf, IA 52722

नयाँ वर्ष

उर्मिला निर्दोषी
उपाअध्यक्ष - आन्मा / महिला संयोजक -अनेसास

धेरै वर्षहरू बिते,
क्यालेन्डरका पानाहरू क्रमशः फर्किंदै गए,
आगतले विगतलाई सजिलै बिदा दिए,
ऋतुहरू आउने-जाने निरन्तरता कायम नै भए।
सामुमा, समय !-फगत इतिहास बन्यो!
समयको यो नियति, हिजो थियो, आज छ र रहिरहनेछ!

यही समयले फेरी हामी सबलाई,
इतिहास - चक्रको पात्रहरूमा फेरि समावेश गर्दैछ।
के थाहा? हाम्रा भूमिकाहरू,पुरा भए-भएनन्?
कतै, उद्देश्य र लालचहरूमा, हाम्रा कामनाहरू पो हारेकी?
कतै, आडम्बरका हाम्रा बीदूरनितीहरूका खोलहरूले
धृतराष्ट्रहरूर पो जन्माएकी?,
जस्ले् बीदम्स भैचालोहरू बनी बस्तीहरू नै सखाप पारेकी?
कतै पिरै-पीरले थिचेका छातीहरू र नियतिका चट्याङहरूले छिया-
छिया भएका ती मुटुहरूको ,
आडम्बरीका शल्यचीकित्सकहरू बनी उपचार पो गर्यौकी?

भैगो ! विवाद नगरौं!
लेखाजोखाको सही हिसाब भैईरहेकैछ।
ढुक्क होऊँ ! यो नातावाद -कृपावादबाट मुक्त छ।
न त यो घुसखोरीको लालचमै फस्छ।

एउटा सीगौं जीवनरूपी सबको यो “कक्षाकोठामा”,
नयाँ वर्षले फेरि “अध्यापन सुरु गरेको छ”।
आऊँ ! हामी सब आफ्नै -आफ्नै इतिहासका,
सीगाॅ कि किताबहरूका ठेलीहरू पढ्न फेरि शुरूगरौ।
नदोहृयाऊ पुराना ती गल्तीहरू !
सीकौ, आफ्नै इतिहासहरूबाट,
मनन गरौं ! आत्माको की गहिरा स्पदनहरूबाट ।
निष्पक्ष -न्यायलय कठघारमा आफूलाई उभ्याऊ।
र आफै स्वच्छ फैसलाहरू , आफ्नै आत्माहरूबाट गरौं!
सकारात्मक सोच र कार्यान्वयनको थालनीहरूमा अबेर नगरौ।
अनि स्वागत गरौं !यो नयाँ वर्षलाई!!!
स्वागत गरौं यो नयाँ वर्षलाई!!!

Sponsors of ANMA The Viewpoints

Gauri Adhikari (Former President of ANMA) and Anita Adhikari and family, Maryland

Gopendra Bhattarai (Former President of ANMA)/ Anju Bhattarai and family, Indiana

Bishnu Adhikari
(Current Executive member of ANMA) and Family
Appleton, Wisconsin

Bala Ghimire
(Former President of ANMA)

Chicago Curry House Restaurant
899 South Plymouth Ct, Chicago Il
60605
312-362-9999
info@curryhouseonline.com

Nepal House Restaurant
2601 W. Devon Ave
Chicago, Illinois
Phone: 773-681-0200
Email: nepalhousedevon@gmail.com
1301 South Michigan Ave, Chicago, IL
60605, US, Phone: 312-922-0601
Nepalhouse2013@gmail.com
https://nepalhouseonline.com

Buddhi Sagar Subedi (Vice President – Midwest, NRNA NCC USA) and Family

Partner schools between the U. S. and Nepal

Keshav Bhattarai

Overview

Nepal has made remarkable progress in expanding learning opportunities for school-level students. Since the 1990s, net primary school enrollment rates have increased from 64 to 96 percent, with near gender parity. The quality of education is improving, and the overall literacy rate is over 65 percent. The student/teacher exchange program between Nepal- Finland, South Korea, United States of America, has helped to open the door for diversity and raise the educational standards.

After experiencing the rapid improvement in educational level through teacher/student exchange program in Nepal, under the leadership of current Foreign Minister, Mr. Pradeep K. Gyawali, Nepal is implementing a four to five-week to a yearlong (based on the convenience) academic exchange program between Nepal and the United States of America (USA). During the exchange program, both students/teachers will engage in their cultural, rigorous, and academic coursework and panel discussions, interact and establish networks with scholars and counterparts of both the countries, meet with experts in respective disciplines, visit civic institutions, and in some cases, participate in research symposia and conferences.

Brain Gain Initiative (BGI), an US-based organization of Nepali scholars, has taken a leading role in promoting the national education reform agenda. It works closely with the Government of Nepal in rolling out a national educational standard program. With the guidelines developed by BGI, Nepali government in improving the quality of education, restoring access to educational standard, and implementing exchange programs among educational institutions with Australia, Finland, South Korea, and United States of America.

BGI and Education Development Plan of Nepal have been conducting different academic programs, workshops, seminars, and teacher training programs for last two years. They facilitate in students/teachers exchange programs between Nepal and different countries. Teachers and students exchange programs between Nepal and various countries have enhanced the quality of public education of Nepal. Nepal is organizing different leadership programs for the schools' head teachers, conducting dozens of pedagogical online and in-person trainings for the secondary level subject teachers. Many experts from the American Universities are involved in these endeavors. Besides conducting training programs, BGI and Education Development Plan of Nepal are helping Nepali schools to connect with schools from the United States of America, Finland, United Kingdom, Australia, and South Korea.

Academic Collaboration:

Once schools between Nepal and other countries established agreed to establish network, the first step is to share their experiences through virtual media (Nepal uses Microsoft Teams for this connection). This will help explore many novice trends in education and pedagogical techniques in classrooms teaching and learnings.

Cultural exchange

In the second phase, we plan to focus on cultural exchange. There will be scheduled online cultural sessions where teachers and students from both countries will share their cultural experiences with each other. Students will love to learn Nepal's vibrant culture and rich history. Nepal has a unique landscape ranging from 62 meters in the south to 8,848.86 meters, Mt. Everest, topmost peak of the world, in the north. Within an area of 147,516 sq. km, Nepal houses over 123 ethnic communities who live in harmony within diverse cultures, traditions, and religions. Students can experience a valuable educational opportunity within these natural, cultural, traditional, and religious diversities.

Welcoming the teachers/students in Nepal

Once teachers and students from both the countries become familiar with the educational and cultural bases of both the countries through virtual exchange programs, teachers and students from the American Schools (mostly High Schools) will visit Nepal for a certain period, for example, two weeks to two years (as per the convenience). The school where a teacher /student is based in Nepal will bear all the expenses for living and food. However, the schools will not bear the cost of international airfares, personal entertainments such as trekking, mountain flights, air and ground transportation within Nepal. Nepal also will expect similar cooperation from the US schools if possible, however, it is not mandatory. There are many historical places in various districts of Nepal. If the exchange students and teachers are interested to visit historical places within a particular district where the school at which a student or teacher is based, the school will facilitate such visits at the cost of school because it will be related to the learning of culture and traditions of that district.

अमेरिकाको 'अल्टिमेट आकाश' मा कावा खाँदा

सीता अर्याल

नेपाली साहित्याकाशमा सन्तोष लामिछाने कविका रूपमा परिचित नाम हो । उहाँको ‘ चामल खानेहरू र चौलानी पिउनेहरू’ कविता कृति प्रकाशित छ । हालसालै सन्तोषको ‘अल्टिमेट आकाश’ नामक उपन्यास पनि प्रकाशित भएको छ। यो नवीनतम उपन्यास अहिले चर्चामा छ । विदेशमा हुनेहरूले यो किताब एमजोन डट कम बाट किन्न सक्दछन् ।

उपन्यासलाई ‘उपन्यास’ बनाउने महत्त्वपूर्ण पाटो संरचना हो । यसमा कावा खाँदै गर्दा वर्णन गरिएका घटना या घटनांस र पात्रहरूको चारित्रिक प्रवाह खण्डित छैन । यसको कथानक नेपाल र अमेरिकाको सेरोफेरोमा घुमेको छ। लेखकले अनेकौँ रोचक प्रसङ्गहरूलाई रचनात्मक ढङ्गले पाठकमाझ पस्कनु भएको छ।

यो उपन्यास खासगरि युवापुस्ताप्रति लक्षित छ, जो उच्च शिक्षा अध्ययनको लागि अमेरिकालाई आफ्नो गन्तव्य बनाउन चाहन्छन् । यो ती मातापिताप्रति पनि लक्षित छ जसका छोराछोरी अमेरिकामा कसरी आफ्नो लक्षप्रति समर्पित छन् या छैनन् भन्ने जान्न चाहन्छन् । अनि ती पाठकवृन्दप्रति समेत लक्षित छ जो स्वदेशमै बसेर विशेषतः: अमेरिकाको शिक्षा आर्जन लगायत अन्य सङ्घर्षको कथाको जानकारी राख्न चाहन्छन् ।

यसमा खासगरि उनीहरूको दिनचर्या, मनोविज्ञान, ईक्ष्या, आवश्यकता, महत्त्वाकांक्षा, प्रेम, रोमान्स, स्वार्थ सुख दु:ख, वियोग, धैर्यताको परिवृत्तमा कथा विस्तारित छ । अमेरिकी र नेपाली विविध पाटाहरूको ज्ञान प्रदान गर्न यो उपन्यास सक्षम छ।

उपन्यासमा घटना प्रस्तुतिको रोचकता, उत्सुकता अनि पात्रहरूबिचका आपसी झर्रो सम्वाद र भाषागत सरलताले गर्दा अध्ययनको क्रममा कहीँ कतै रोकिनु पर्दैन बरु उपन्यास छिटै सक्किन लागेकोमा पाठकमा खिन्न भाव पलाउँछ ।

मुलपात्र बिभास र निलमको स्वदेश प्रेमप्रतिको सकारात्मक भावनाले सायद सबैलाई गौरवान्वित बनाउँछ । किनभने आजको परिवेशमा उनीहरूजस्तो कैयौँ पात्रहरू हाम्रो मातृभूमिलाई अपरिहार्य भएको छ जो आफ्नो निवृत्त जीवन बिताउन नै किन नहोस् मातृभूमि फर्कन्छन् र तन, मन, धनले स्वदेश सेवामा समर्पित हुन्छन् साथै आफ्ना सन्ततिलगायत अन्यलाई पनि फर्कन प्रेरित गर्छन्।

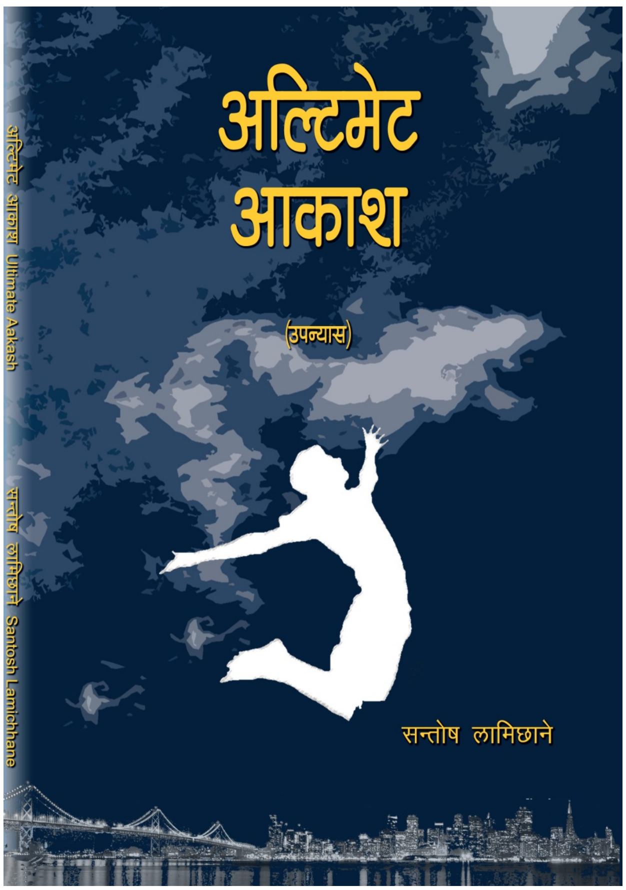

अल्टिमेट आकाश

यो उपन्यासमा समाविष्ट गरिएको कविता, नितिस्लोक, उखान टुक्का अनि समाजमा अझै दबिएर रहन अभिशप्त समलिङ्गीहरूका प्रसङ्गहरूले झन् रोचक पारेका छन् ।

हुन त यो डायस्पोरिक उपन्यास हो तापनि अङ्ग्रेजी भाषामा त्यति ज्ञान नभएका साहित्यकारहरूलाई यो त्यति बोधगम्य हुँदैन। किनभने कतिपय शब्द र वाक्यहरू अङ्ग्रेजीमा छन् । दोस्रो संस्करणमा ती अङ्ग्रेजी वाक्यहरूको नेपाली रूपान्तरण पनि राख्न पाए सुनमा सुगन्ध हुने थियो । स्तरीय र अब्बल यो उपन्यास सबैलाई बोधगम्य हुने थियो। सबै स्तरका पाठक वर्गलाई यसको रसास्वादन गर्ने अवसर मिल्ने थियो ।

सकारात्मक सन्देश बोकेको यो उपन्यास अवश्य पनि नेपाली आख्यान विधामा एउटा दह्रो इँटा साबित हुने छ । भविष्यमा यस्तै अन्य कृतिको अपेक्षा सहित हार्दिक बधाई तथा असीम शुभकामना लेखकलाई।

मातृभुमी

बिष्णु न्यौपाने

तिम्रो आवहान मनमस्तिक गुन्जी रहेको हुन्छ
तर म जिम्मेवारी र कतव्र्यले जेलिएको हुन्छु ।
टाडाबाटै तिम्रो माया र स्नेहलाई अनुभूति गरिरहेको हुन्छु ।
तिमीले सधैसधै मौन सर्मथन गरिरहेका हुन्छौ ।२

तिम्रो विशाल छातीभित्र विरताको गाथा बुनेका हुन्त्र्छौ
टलक्क टलकिएका हिमसिखर र झरनाले सजिएरको हुन्छौं ।
म हिर्दयको छितिजबाट तिमीलाई नियाली रहेको हुन्छु
तिमी मन्द मुस्कानमा सबै सन्तानहरुलाई आवहान गरिरहेका हुन्छौ ।२

मातृभूमी फर्कने निम्तोको गुन्जाएसले झकझकाई रहेको हुन्छ
कर्तव्यले बाधिएको जालोलाई तोडन उत्प्रेररित गरिरहेको हुन्छ
आफैले गरिएका निर्णयमाथि प्रश्न उठाईरहेको हुन्छ ।
अदृश्य रुपमा आफैमाथि झापट हानिरहेको हुन्छ । २

तिमीे दैनिक सयौं शन्तान विदेशीयको महसुस गरिरहेका हुन्छौ
तिम्रो काखमा वेइमानहरुको संख्या बडिरहेको अनुभूति गरिरहेका हुन्छौ
शिक्षा र कामको खोजीमा शन्तानहरुले काख छाडेका हुन्छौं
तिमी राजनैतिक अस्थिरता र भष्टचारले थिलो थिलो परिएका छौं ।२

बढिरहेको अराजनकताले तिम्रो आत्म जलिरहेको हुन्छ ।
विकासको बाटो हैन अराजकताको मलजल भइरहेको हुन्छ
मातृभुमि फर्कन गरेको आवहान गुन्जी रहेको हुन्छ ।
त्यो दिन गरेको गलत निर्णयको घाउ बल्झीरको हुन्छ ।२

डा. तुल्सी धरेल का कविता!!

धेरै अघि बढ्नु हुन्न

धेरै अघि बढ्नु हुन्न
त्यसले फाटो पलाउछ
चुप चाप एक्लै बस्नु हुन्न
त्यसले बिरानो बनाउछ
बीच मा उभिएर रमिता हेर्नु हुन्न
त्यस ले बाटो छेकिदिञ्छ
अघि पछि अगाडी कतै पनि
दौडिनु हुन्न
हिड्नेहरु डराउछन
किनकि बाटो त् सानो छ
यात्रीहरु धेरै छन्
कोहि कसै को प्रतिछ्या मा छन्
कोहि भारि बोकाउछन्
कोहि आदेश कुरी बस्छन
कोहि छैन छ्यमता अगुवा हुन्छन
कस्तो दोधार परियो यहाँ
दौडिउ भने एक्लै हुने
हिडू संगै संगै भने पट्टाई लाग्ने
चुपचाप रमिता हेरौं, पलायन हुने

Toronto, Canada

Brustin & Lundblad, Ltd.

Marvin A. Brustin (Personal Injury Lawyer) &

Honorary Consul General of Nepal

Office Location:

10 North Dearborn
7th Floor
Chicago, IL 60602
Phone: 312-263-1250
Fax: 312-263-3480
Email: mablaw1@voyager.net

Our Priorities Are Different

- By Jyoti Adhikary, Chicago

I remember it vividly. In preparation for the harsh Chicago winter, I had bought the thickest coat and woolen pants I could find in Kathmandu. Yet, when I arrived, I realized that my coat was not at all thick enough and my woolen pants were not warm enough for winter. After living in the US for five years, going out in the winter was still uncomfortable and cold, simply because I did not know how to dress up for winter. Fortunately, I learned that good quality, long winter coats, winter boots, hats, gloves are essential for a Windy City like Chicago. Now I am not scared to go out in winter.

Soon after, this realization extended beyond just the winter. I learned that spending money on functional items is smarter than spending money on makeup. I also realized that an auto-starter in my car is more important than a big screen TV in my living room. Spending money on an updated phone is more important than expensive gold jewelry. Spending money on essential household items, good quality mattresses, high speed internet, and a reliable car is more important than saving money to buy land in Nepal. Most of the time we try to save for the future and live a little uncomfortably for now. We should take our income to make our lives simpler and enjoyable, but we should never indulge beyond what is financially responsible. Managing one's own income and expenses is more important than feeling poor or inferior because another Ne-

pali family's life looks more extravagant. The little pockets of money saved away ease stress and give space to develop a happier lifestyle. No matter what we do or how much we make, by knowing where to invest money and where to save we establish a better lifestyle. When we learn to prioritize what is truly important to us and our families, we begin to live differently. We begin to live with confidence.

We cannot compare our family with another family. Each family is unique. Our values are different, our priorities are different. We can learn from another family, but we can't copy them. The idea of copying others to make us better only makes us worse. Gita lives comfortably but she does not have savings, Mita lives very uncomfortably but she has a large bank balance, but Vita lives comfortably, and she saves only if she can. Three different people, three different lifestyles. Some may want expensive cars, others expensive houses, others expensive vacations and others cannot afford anything expensive and work hard to live the life they dream of. When we accept our strengths, weaknesses, and perfect imperfection in the present moment we become happy. Of course, one can work on their weaknesses to become more content. But if we do not take time to self-review, we waste our time by pursuing our weakness.

Not only on a personal financial level, but also at a community level most of us don't prioritize our Nepali value. We do not pay close attention to unique Nepali traits. We small talk with each other, but we totally shift when we talk with non-Nepali persons. We hesitated to share how we lived before and how we overcame our struggles in this new country. We will slowly disappear without our authentic flavor. Most of us are surrounded by our own people and our kids are out there confused in the big world. Some of us are strictly traditional Nepali, while some of us are confused and trying to act like an American by hiding our authenticity. There is no balance and there is no guidance. Our children are successful but are still confused about our values. We must focus on sharing good organic Nepali values and pride with them. Some may not care to request a day off in Dashain and Laxmi pooja. Are they not as important as Thanksgiving and Christmas? We rather take spring break for vacation and go to work on Dashain. Dashain is the day when we prepare feasts and wait for younger people to come to our house for tika and blessings. If we do not prioritize our own festivals and culture, who will prioritize it for us?

लघुकथा: ज्ञानी छोरा

बिष्णु अधिकारी
एपलटन, विस्कन्सिन अमेरिका

शुक्रबारको दिन चाडै नै डिनर खाई यसो सोफामा बसिरहेको थिए । छोरा नजिकै आएर भन्यो , बाबा हेर्नुस न आज एपलको शेयर एक मिलियनले बढेछ, एमाजोनको हिजोको घाटा कभर भएर हन्ड्रेड थाउजेन्ड नाफा भएछ। त्यस्तै गुगल ए मा हन्ड्रेड थाउजेन्ड अनि गुगल सि मा नाईन्टिफाईभ थाउजेन्ड घाटा लाएछ आज। टेस्ला आज त राम्रो बढेछ।अब त टेस्लाको मात्र टोटल क्यापिटल नाईन्टी मिलियन पुगेछ। ' यस्तै यस्तै भन्दै थियो छोराले अनि मैले भने , बाबु तिमी अहिले नै यति धैरै चासो नदेउ, फाईनान्सियल एडभाईजर जोन्सन प्याटले सबै म्यानेज गरिहाल्छन नि, म पनि छदै छु। तिमी मात्र आफ्नो पढाईलाई ध्यान दिनु। अब दुईवर्ष पछि तिमी हाईस्कुल ग्राजुयट भएपछि एउटा राम्रो ल यूनिभर्सिटीबाट ग्राजुयट हुनु पर्छ अनि बिस्तारै अमेरिकन राजनितिमा लाग्नु पर्छ। अमेरिकामा जन्मेका छौ, राष्ट्रपति हुनसक्ने हैसियत छ तिमीमा।तिमीलाई थाहा छ नि केन्यली बाबुका अस्वेत छोरा बाराक ओबामा राष्ट्रपति भए, ईण्डियन आमाका छोरि कमला हयारिस भर्खर उपराष्ट्रपति भईछन।नेपाली हयारी भण्डारी मेरिल्यण्ड राज्यको स्टेट डेलिगेट भएका छन । राजनिती सम्भवनाको खेल हो। यसका तयारी बिस्तारै गर्नु पर्छ । त्यही भएर त गतसालको गभर्नरको इलेक्सनमा डेमोक्रेटिभ पार्टिलाई एक मिलीयन डलर चन्दा दिएको हो र उनले जिते पनि। प्रत्येक हप्ता उनिसंग कुरा भईरहन्छ। फेमिली डिनरको लागि अनुरोध गरेको छु, एक हप्ता भित्र मिलाउछु भनेका छन।अनि उनैको अनुरोधमा भर्खरै सम्पन्न प्रेसिडेन्टको इलेक्सनमा दुई मिलियन डलर डोनेसन दिएको। सुनेको छु राष्ट्रपतिले छिटै लेटर अफ एप्रिशियसन पठाउदै छन रे। मेरो चाहाना छ तिम्रो पढाई र राजनिती संगसंगै लानु पर्छ। र मेरो सपना छ तिमी अमेरिकाको राष्ट्रपति बनेको चाहे त्यो हामीले देख्न पाईओस या नपाईओस ।त्यसका लागि तिमीलाई कम्तिमा तिस वर्ष अझै लाग्छ। फाईनान्सियल एडभाईजर जोन्सनले बताए अनुसार यदि यहि क्रममा जाने हो भने तिस वर्षपछि हाम्रो टोटल लिक्विड एसेट नै ३० बिलियन डलर हुन्छ रे । आर्थिक रूपमा तिमी कमजोर हुने छैनौ, कोशिस गर बाकी सब भगवानको लिला ।

जब भगवानले दिन्छन नि कसैको केही लाग्दैन। सम्झ त दुई बर्ष अगाडीको हाम्रो लाईफ। अमेरिकामा भए पनि कति मुस्किल थियो । कति दिन सम्म त बाबा छोराको भेट पनि हुदैनथ्यो।जब भगवानको

कृपाले हामीलाई सेभेन हन्ड्रेड मिलियन डलरको पावरबल ज्याकपट पर्दा करिब फोर हन्ड्रेड मिलियन डलरको चेक बुझेका थियौ। त्यही पैसालाई शेयरमा लगानि गर्दा बढ्दै गएर अहिले हाम्रो यो स्थिति भएको हो। जब सामाजिक संस्थाहरुमा हामीले डोनेसन दियौं, त्यस पछि सामाजिक प्रतिष्ठा पनि हाम्रो राम्रो बढेको छ। नेपालतिर बाट पनि अनेकौ सहयोग प्रस्ताबहरू आईरहन्छन । कसैलाई रित्तो हात फर्काएको छैन । गत बर्षको ट्याक्स फाईल गर्दा करिब पचास मिलियन त हाम्रो ट्याक्स डिडक्टेबल डोनेसन रहेछ। अझै साना तिना रकम त कति छन कति। त्यसैले तिमीलाई थाहा छ नि, हरेक दिन बिहान करिब एक घण्टा म भगवानको ध्यानमा लाग्छु। यो सब भगवानले हामीलाई दिएर भएको हो।त्यसैलै उनलाई खुशी पार्नु पर्छ।'

"बाबा बाबा" भन्दै छोरा सोफाको नजिक आएर बोलायो।दिन भरिको कामले गर्दा होला सोफामा के झुपुक्क भएको थिए, झसगं बिउझिए। सब सपना पो रहेछ। छोरा भन्दै थियो ' क्लासमा सबै साथिको आईफोन छ, मेरो मात्र छैन। मलाई नि चाडै नै चाहियो, सबैले मलाई हेयको दृष्टिले हेर्छन, तपाईहरुले अहिले मैले भनेको कुरा किन्दिएर मलाई माया माने पो पछि मेरो कमाई भएपछि मैले पनि तपाईले भनेको कुरा किन्दिएर म तपाईहरुको माया मान्छु।' छोराको यो कुरा सुनेर अहिले सम्म छोरासंग नसुनाएको कुरा सुनाउन थाले।

' छोरा, सुन, हाम्रा आमा बाबाका सात छोराछोरि, सानोमा पेटभरि कहिल्यै खान पाईएन। जेनतेन स्कुल पठाउनु भएको थियो, तिन कक्षामा पढ्दा पहिलो चोटी चप्पल लगाउन पाएको, आठ कक्षामा पुग्दा पहिलो चोटी जुत्ता लगाउन पाएको, आठ कक्षामा पढ्दा हो स्विटर लाउन पाएको, बिहान र बेलुका काम गरेर बचेको समयमा हो पढ्ने लेख्ने भनेको। सानो भईन्जेल बाख्रा गाईभैसी हेरेको, अलि ठुले भए पछि हलो जोत्न थालेको। हलो जोत्न त मास्टर डिग्री पढ्दासम्म खेत रोप्ने बेलामा पढाई छोडेरै भए पनि गईन्थियो। कलेज पढ्दा त आफैले कमाएर पढियो। अझै एउटा कुरा त के भने डिप्लोमा लेभल पढ्दा सम्म हातमा एउटा घडी समेत थिएन। घामलाई हेरेर समयको अन्दाज लगाउनु पर्र्थ्यो। बिहानीको कक्षामा पढि दिउसो केही गर्नु थियो। एक दिन निद्राले पनि छोड्यो बाहिर उज्यालो देखेर जाने बेला भयो भनेर कलेज गएको, कलेजको गेटमा धेरै बेर सम्म कुर्दा नि कोही बिध्यार्थि नदेखेको र सोही समयमा होटलमा दुध बेच्नेवाला त्यहीबाटो भएर जादा उ संग समय सोध्दा उसले बिहानको दुई बजेको भनेको र कोठामा गएर चार घण्टा पछि फेरि कलेज गएको, यस्ता कति छन कति हामीले भोगेका दुखहरू। तिमीहरु भने साथिहरुले किने भनेर आफुलाई पनि चाहिने' भन्दै सम्झाउदै थिए, छोराको मन छोएछ क्यारे आखाबाट आशु झार्दै ' सरि बाबा, भो मैले तपाईको कुरा बल्ल बुझे, म अब तपाईको हार्ट टचिगं कुरा कहिल्यै गर्दिन, आई लभ यु बाबा, भन्दै अगॅालो हालेर रोईरह्यो ।उसका आखामा आशु देख्दा मेरो पनि आशु थामिएनन।
पहिला पहिला पढ भनेर भन्नु पर्ने छोरालाई त्यस दिन देखि कहिल्यै पढ भनेर भन्नु परेन र भर्खर गएको फस्ट क्वाटरको रिजल्टमा सबै बिषयमा ए प्लस ल्याएकोमा हामी साथै शिक्षक पनि दंग छन त्यसैसे उसले ईच्छाए बमोजिम आईफोन १२ किनिदिएको छु तर ऊ खासै प्रयोग गर्दैन।छोरा ज्ञानी भएको छ। आजकल उ बाबा आमाले हरेक कुरा शेयर गर्दिए हुन्थियो भन्ने अपेक्षा राख्दछ। र हामी पनि हरेक कुरा छोरासंग शेयर गर्ने गरेका छौ।

जनता बिग्रे भ्रस्ट्राचार हुने साधन नोट खारेज माग नगरेर !!!

एकबहादुर क्षत्री

बोले राष्ट्रनायक 'बा' भ्रस्ट्राचार गर्दिनँ भनेर
लुट्नु लुटे नकचरो बनेर
मात्र बोलेका रहेछन गर्दिन भनेर
मन भित्र कालो डरलाग्दो संकल्प बोकेर !!!

अर्थकको साँचो राख्ने बिग्रे बा' लाई भ्रस्ट्राचार गर्न दिन्न भनेर
त्यागे सांसद टिकेट चुनाब कोलागि यथेस्ट भ्रस्ट्राचार नगरेको भनेर
निरही बने उपाधक्ष्यबाट सदस्यमा घटुवा बढुवा भएर
भ्रस्ट्राचार रोक्ने नोट खारेज गर्ने प्रस्ताब नराखेर !!!

बोले राष्ट्रनायक 'बा' भ्रस्ट्राचार गर्दिन्न भनेर
भाइ फुट्टा भ्रस्ट्राचार रोक्ने बहानामा 'बा'को गोजीबाट निस्केर
बोले 'बा'को बोलि भन्सारमा दैनिक ३५ करोड चुहावट रोक्ने भनेर
राखे भ्रस्ट्राचार रोक्न नोट खारेज गर्ने वलीको तोक गोजीमा च्यापेर
गरिरहे खुला रुपमा भ्रस्टाचार अनि देस र जनातलाई खोक्रो बनाएर !!!

पार्टीलाईमात्र होइन देश र नेपालीलाई खाल्टोमा हालेर
अर्थकको साँचो राख्ने बिग्रे अनि सडे ४ महिना 'बा'को दूत बनेर !!!

जनता दोसी बने भ्रस्ट्राचारि नेता छानेर
नगदमा घुस लिने दिनेअपराधमा सहभागी बनेर
जसरि भए पनि खाऊ र कमाऊ भनेर
केहि न बोली गलत भए पनि भ्रस्टको पछि लागेर !!!

देश र जनता बिग्रेको होइन भ्रस्ट्राचारि नेता छानेर
नगदमा घुस लिने दिने, अपराध गर्न गराउन नोट उपयोग गरेर
भ्रस्ट्राचारको लागि भनि सरासर एक तिहाई कर तिरेर
जनता बिग्रे भ्रस्ट्राचार हुने साधन नोट खारेज माग नगरेर !!!

The End

ANMA Board Members & Alumni Declare Candidacy for NRNA Election 2021-2023

Our

Best

Wishes!!

कोरोना महामारीमा २२ पटक रक्तदान

कोरोना संक्रमण महामारी को रुपमा विश्वब्यापी रुपमा फैलिदा करोडौ मानिसहरु बिरामी भए। लाखौंले जीवन गुमाए । यस्तो अवस्थामा मानिसहरु डराएर घरभित्रै बस्न थाले । पूर्व निर्धारित रक्तदान कार्यक्रमहरु रद्द भए । रगतको आपूर्ति घट्यो । अस्पातालमा बिरामीहरुले रगत पाउन सकेनन् ।

यस्तैबीचमा न्यूयोर्क ब्लड सेन्टरले बिरामीहरुको लागि रगत र रक्त तत्व एकदमै कम भएको भन्दै मलाई ईमेल पठाइरहे । उनीहरुले सामाजिक दुरी राख्दै मास्क लगाएर सुरक्षित तरिकाले रक्तदान गर्न सकिन्छ भन्न थाले । अमेरिकन रेडक्रस रक्त सेवाले पनि त्यस्तै भने ।

मलाई पनि यस्तै महामारीको बेलामा झन बढी रक्तदान गर्नु पर्छ भन्ने लाग्यो । त्यसैले अप्रिल २४ मा अमेरिकन रेडक्रस,फार्मिङ्गटन,कनेक्टिकटमा रक्तदान गरें । घर फर्केपछी आज मैले रक्तदान गरें नि भनेर श्रीमतीलाई भनें । समुदायका मानिसहरुलाई पनि रक्तदान गर्न हौसला होस भनेर सामाजिक सन्जालमा रक्तदान गर्दै गर्दाको फोटो राखें । रक्तदान कार्यक्रम आयोजना गर्न सक्ने सम्भावित संघ संस्थालाई यस्तो महामारीकाबीच मैले रक्तदान गरेको ईमेल लेखें ।

श्रीमती केही डराइन् । तर मैले सम्झाउदै रक्तदान गर्दैमा कोरोना सर्दैन भनेर बुझाउन प्रयास गरें । त्यसपछी हरेक दुई तीन हप्तामा न्यूयोर्क ब्लड सेन्टरमा गएर प्लेटलेटस दान गर्न थालें ।

जुन २६ मा प्रवासी नेपाली एकता मञ्च, न्यूयोर्कका अध्यक्ष टेक गुरुङले फोन गर्दै रक्तदान कार्यक्रम आयोजना गर्न लागेको जानकारी दिनुभयो । उहाँहरु र ब्लड बैङ्कलाई समन्वय गराएँ । रक्तदान कार्यक्रममा आवश्यक खर्चको लागि २ सय डलर सहयोग गरें । त्यसपछिका ५ महिनाको अबधिमा बिभिन्न ८ वटा नेपाली संघसंस्थाले न्यू योर्कमा रक्तदान कार्यक्रम राखे । यी सबै रक्तदान कार्यक्रममा सहभागी भएँ ।

करिब ६ सय जना नेपालीहरुले रक्तदान गरे । रक्तदान गर्ने धेरैजसोले रक्तदान गरेका फोटोहरु सामाजिक सन्जालमा राखे ।

न्यूयोर्कमा यि कामहरु हुँदै गर्दा नेपालमा पनि रगत संकलन एकदमै कम भई रहेको थियो । कोरोना नफैलियोस भनेर नेपाल सरकारले बिभिन्न कार्यालयहरु बन्द गर्दै जनताहरुलाई घर भित्रै बस्न भनेको थियो ।

अस्पतालका बिरामीहरुलाई रगत उपलब्ध गराइ राख्न ब्लड डोनर्स एसोसिएसन नेपालले हरेक दिन रक्तदान कार्यक्रम राखेको थियो । मैले पनि रक्तदान कार्यक्रममा आबश्यक खर्चको लागि ५० हजार रुपैया सहयोग पठाएँ । तीन महिनाको अबधिमा १ सय वटा रक्तदान कार्यक्रम गर्दा ६ हजार २ सय ७२ युनिट रगत संकलन भएछ । यसै गरी रक्तदान कार्यक्रम गरी रहनु भनेर फेरी २५ हजार थप सहयोग पठाएँ ।

कोरोना महामारीका बेला काठमाण्डौमा लक डाउन हुँदा बेरोजगार मजदुरलाई सामुहिक खाना खुवाउने कार्यक्रममा काठमाण्डौ महानगरपालिका २९ नम्बरका वडा सदस्य अर्जुन बहादुर श्रेष्ठमार्फत

दशहजार रुपैया सहयोग पठाएँ । त्यसैताका बाजुरामा र हुम्लाका गरिव ब्यक्तिहरुलाई खाध्यान्न बितरण गर्ने कार्यक्रममा बाजुराका प्रकाश सिंह मार्फत दश दशहजार रुपैया सहयोग पठाएँ ।

काठमाण्डौमा रक्तदान सम्बन्धी काम गरिरहेको हाम्रो लाइफ बैङ्कलाई १५ हजार रुपैया सहयोग गरेँ । बाजुरामा रक्तदाता संस्था गठन गर्न लक्ष्मीराज पाण्डेमार्फत दशहजार रुपैया सहयोग पठाएँ । त्यसै गरी बैतडीमा पनि रक्तदाता संस्था गठन गर्न र जिल्ला अस्पातलसँग मिलेर सम्भाबित युवाहरुको रक्तसमुह परिक्षण गर्न तृप्ति शाहीमार्फत बिसहजार रुपैया सहयोग पठाएँ ।

रक्तदान सम्बन्धी मेरा हरेक गतिबिधि जाजरकोटका जनक केसीलाई थाहा रहेछ । उनले पनि आफ्नो जिल्लामा रक्तदान उत्प्रेरणा कार्यक्रम गर्न इच्छा राखे । बिगतमा जाजरकोटमा रगत अभावमा सुत्केरी तथा बिपन्न समुदायका नागरिकहरुले जीवन गुमाउनु परेको समाचार आएका थिए । त्यस क्षेत्रका युवाहरुमा रक्तदान गराउन उत्प्रेरणा कार्यक्रम गर्नैपर्ने थियो । जनक केसीसँग मिलेर म रक्तदान गर्नेछु बिषयमा जाजरकोटका माध्यामिक बिद्यालयहरुमा निबन्ध प्रतियोगिता गराउन ६० हजार रुपैया सहयोग पठाएँ । डिसेम्बर ७ मा सयौं विद्यार्थीको उपस्थितिमा १६ जना विद्यार्थीहरुले निबन्ध प्रतियोगितामा भाग लिएछन्। भविष्यमा रक्तदाताहरुको संख्यामा उल्लेख्य बृद्धि गर्न र रक्तदान जस्तो पवित्र काममा युवा पुस्तालाई यो प्रतियोगिताले प्रेरित गर्छ जस्तो लाग्यो ।

रक्तदान गरेर अरुको जीवन बचाउने संसारकै पवित्र काम हो भन्ने सन्देश दिन सकें। नेपाल रेडक्रस सोसाइटी जाजरकोट शाखाका सभापति हरिबहादुर बस्नेतले रक्तदान बढाउनका लागि महत्वपूर्ण सहयोग र चासो राखेको भन्दै मलाई धन्यवाद दिए ।

यता न्यू योर्कमा कोरोना महामारीका बेलामा रक्तदान कार्यक्रम आयोजना गर्ने संस्थाका अध्यक्षहरुलाई वर्ल्ड ब्लड डोनर अवार्डबाट सम्मान गरेँ । वर्ल्ड ब्लड डोनर अर्जुन मैनाली संस्थाको अध्यक्षका हैसियतले समाजमा राम्रा काम गर्नेलाई सहयोग र सम्मान गर्न पाउनु पनि मेरो लागि ठूलै अवशर थियो ।

यसरी महामारीको यो ९ महिनाको अबधिमा २२ पटक रक्तदान गरें । जसमा तीनपटक होल ब्लड र अठारपटक प्लेट्लेट्स दान गरेको थिएँ । रक्तदान कार्यक्रम गर्न सहयोग गरेँ । रक्तदान उत्प्रेरणाको लागि सहयोग गरेँ ।

१ पटक रक्तदान गर्न जाँदा झण्डै ४ घण्टा समय लाग्दो रहेछ । त्यस हिसाबले २२ पटक दान गर्दा ८८ घण्टा र ८ वटा रक्तदान कार्यक्रममा ५ घण्टाका दरले ४० घण्टा सहित कोरोना महामारीबीच १२८ घण्टा बिताएको छु । यो समय, साधन श्रोत र रक्तदानबाट समुदायका धेरै बिरामीहरुलाई बचाउन सकिएको छ । धेरै खुशी लागेको छ ।

अर्जुन मैनाली
न्यूयोर्क

कविता

स्याल र सत्ता

समृदी को हुइया पीटी
“सत्ता “शिकार गरेका स्यालहरूमा
अचानक
“मै खाँउ मै लाँउ “ को
भूत सवार भएछ।
थाहा छैन,
उत्तरी हावाले हो!
वा,
दक्षिणी वायूको प्रभावले,
स्यालहरूको प्राणमा
बाघको आत्मा छिरेछ।
परिणाम....
आरोप, प्रत्यरोप र लान्छना का नंग्रा हरूले
कोतरी रहेछन
एक अर्कालाई।

अकेला आँसु
सिकागो

अचम्म !!

कतै दिन कतै रात संसार अचम्मको
कतै ढिंडो कतै भात संसार अचम्मको
कतै गुन्द्रुक कतै मासु खुवाई अचम्मको
कोही खुसी कोही दुखी रुवाई अचम्मको
एकअर्को लाई हेप्नै पर्ने चलन अचम्मको
प्रगती देख्दा जल्नै पर्ने जलन अचम्मको
आफू चोखो बन्ने रक्षा कवज अचम्मको
अरु झुटो साबित गर्ने लवज अचम्मको
पानी पर्दा नछेक्ने त्यो छाता अचम्मको
आंसु झर्दा साथ नदिने नाता अचम्मको
साचो बोल्दा रिसाई हाल्ने बानी अचम्मको
झुटो मिसाई राम्रो पार्ने काहानी अचम्मको
जो जान्दैन उसले जित्छ खेल अचम्मको
हार मान्दैन जित्या छैन झेल अचम्मको
झुटै झुट का झुण्ड हरुको मेल अचम्मको
घ्यू न तेल को त्यसै पाक्ने सेल अचम्मको
जस्ले चोर्यो उही पसले साहु अचम्मको
यही पेशा मा जिवन पाल्ने दाउ अचम्मको
चोरै चोर को भित्र पनि घाउ अचम्मको
एक अर्का लाई पुज्नै पर्ने पाउ अचम्मको

तुलसी मैनाली शिवाकोटी
सिकागो

गुनासो

देशमा बिकाश होला भन्दा फेरी चुनाव आयो
जनताको भोटको मूल्य खै कता हरायो
अरु देशको विकाश देख्दा कस्तो कस्तो हुन्छ
आफ्नो देशको भ्रष्टाचार देख्दा मन रुन्छ
बालुवामा सुन फलाउन सक्छन् अरु देशमा
हामी संधै अल्मलिन्छौं घुसखोरीकै केसमा
जिन्दाबाद र मुर्दावादको लगाएर नारा
कहिले पनि नसुध्रिने कस्तो हाम्रो पारा
दाँया बाँया जता हेर्‍यो लुट्नेकै छ ताती
गरिबलाई लुटी लुटी आफु पुग्छन् माथी
नाताबाद र कृपावाद चलन जस्तै भयो
देशको विकाश गर्ने बजेट कुन्नी कता गयो
सुविधा जति नेतालाई छ उनैलाई चैन
दुःखी, गरिब जनतालाई लाउन खान छैन
सिधै हुने कामलाई पनि बङ्ग्याउँदै जाने
योजना नै हुँदो रैछ घुस कसरी खाने
चुम्बक जस्तै रैछ कुर्सि सबैलाई तान्ने
जुन पार्टीले पाए पनि छोड्नै नमान्ने
कहिले आउला जनताको मुहारमा हाँसो
जहाँ सुकै बसे पनि आफ्नै देशको चासो
\
मीना भट्टराई पाण्डे

गजल

गाउँ घरमा रमाईलो गरेको सम्झना आँउछ
हात समाई ठूलो खोला तरेको सम्झना आउँछ
बिहानै देखि हतार हतार घर धन्दा सकेर
घाँस काटेर ठुलै डोको भरेको सम्झना आउछ
समाजमा बिहे, पुजा वा बर्तवन्धको निम्ता मान्न
लालटिन बाली ओराली झरेको सम्झना आउँछ
आजै जस्तो लाग्छ मेला महोत्सबमा गएको बेला
दोहोरी गाउँदा टक्कर परेको सम्झना आँउछ
यादै यादको संगालो त रहेछ नी यो जिन्दगानी
नाच्नै नजान्दा हो लाजले मरेको सम्झना आँउछ

मीना भट्टराई पाण्डे

गजल

च्यातिएका ति जीवनका पाना खोज्दै छु
कहिल्यै नपुग्ने मन्का चाहाना खोज्दै छु

छाप्रोमा जन्मिएर साहुको गोठमा हुर्किए
बर्सात हुदा ओत लाग्ने छाना खोज्दै छु

समयएले फड्को मर्यो कि महंगिले डाँडा
माना मुठिले चलाउने जमाना खोज्दै छु

इच्छा आकंक्षाहरु कति थपिन्छन्मनमा
चाहना पुरा गर्ने कारखाना खोज्दै छु

सोचेको सबै कहिल्यै पुग्दैनन् थाहा भो
ति सोचहरु छोट्याउने अचाना खोज्दै छु

भीम राई पर्देशी खोटांग, हलेशी सल्ले ९
हाल:- शिकागो,अमेरीका

अनेसास सिकागो च्याप्टर

गजल

मृत्युको। मात्र समचार बनेको छ
विहान जस्तै सारा संसार बनेको छ

न उपचार ,न कुनै विकल्प दियो
करोना खै के अवतार बनेको छ

मानवता नै आज म संकटमा देख्दैछु
स्थिती प्रलय जस्तो हाहाकार बनेको छ

पैसा पैसा नै सब थोक भन्नेहरु हो
हेरत सुनसान सारा बजार बनेको छ

विपत्तिमा पनि लुटेरा लुटिरहे छन्
खै देशमा कस्तो सरकार बनेको छ

एल एन आदर्श – सिकाग़ो

ANMA's first Interaction program- year -2021

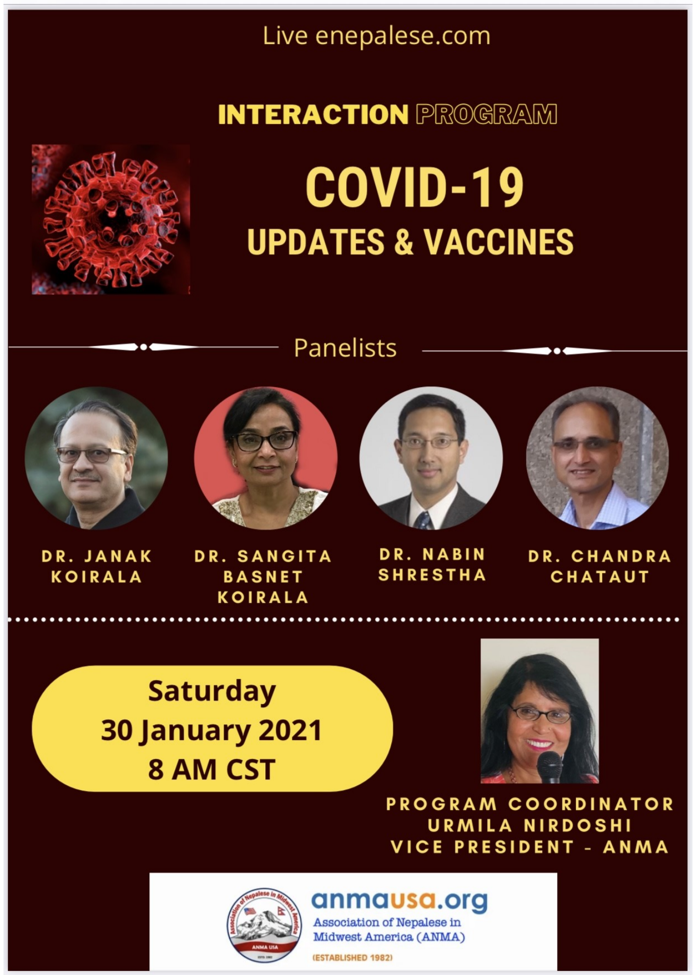

ANMA 's current vice President **Ms Urmila Panthi** did coordinate and launched the first ANMA interaction program on the topic of " COVID-19 updates & vaccines" on January 30th , 2021. Program was very informative and was highly successful. In interaction program - Dr. Janak Koirala , Dr. Sangita Basnet Koirala, Dr Chnadra Chataut and Dr Navin Shrestha were panelists who were working currently working COVID patients and it was an hour and thirty minutes long . Program was live from the E-Nepalese news media and from the ANMA Facebook page. Program was very informative as well as useful . During the interaction program, many viewers asked many questions to all the panelists and panelists answered all the questions . This program were covered various topics, such as it was discussed the COVID-19's various epidemiology and risks , signs and symptoms, testing , flu verse seasonal allergy details info , infections , treatment , children related COVID issues and vaccine etc. Since Dr . Janak Koirala has also worked recently COVID-19 related work in Nepal , he also explained how is COVID-19 and vaccine situation in Nepal . Please see details below YouTube link for details. Thank you !

https://youtu.be/rfRAtWpCdMs

आमाको आगनमा

-बिन्दु तिमिल्सिना
म्याडिसन, विस्कनसिन

आजभोलि,
अनायास टिलपिलाउछ्न मेरा आखाहरु घरिघरि
घरको याद आएर झलझली
उड्दै उड्दै पुग्छ यो मन
सम्झनाको मझेरीमा
सपनाहरुमा पनि पुग्छु सधै त्यतै
अन्तरमनकै घडेरीमा !
धेरै भएछ आफ्नो घर नगएको
आत भिज्ने गरी कुवाको चिसो पानी नपिएको
घित मरुन्जेल पिढीमा नसुस्ताएको
आमासंगसंगै नाङ्ग्लोमा तरकारी नकेलाएको !
रहर अनि बाध्यताले बाधिएर
निकै टाढा आइएछ सात समुन्द्र तरेर
कुमालेको चक्रझैँ चार्नु छ अझै कति भौतारी
आशै आशमा, भेटिन्छकि भनि मुक्तिको चौतारी !
मैले घर छोडेर गएपछि
आमालाई तुलसीको मोठमा साँझ बत्ति बाल्न मन लाग्दैन रे
दशैँ तिहार आएपनि, घर वरिपरि सयपत्री मखमलि फूल रोपन मन लाग्दैन रे
म फर्किने आशमा आमा औंला भाच्दै दिन गन्नु हुन्छ रे
घरमा मिठो चोखो पाक्दा, आफन्त डाक्दा, सधै मलाई सम्झनु हुन्छ रे !
पर्खिबस्नु है आमा मलाई
फुट्न नदिनु है आफ्नो धैर्यताको बाधलाई
म बाटो पहिल्याएर अबस्य फर्किनेछु एकदिन
मनको दोसाध तरेर

अन्योलको आधिभेरी छिचोलेर
अनि अभिभाराको पहाड कुल्चिएर !
समेट्ने छु तिम्रा बिस्वास एकदिन
अनि समेटिनेछु तिमीसंगै जीवन यात्रामा
अबिरल नदि झैँ बग्दै आउनेछु
आफ्नै समुन्द्ररुपी आमाको आगनमा
फर्किनेछु आफ्नै आमाको आगनमा !

Trekking in Nepal

(Source: https://www.tourism.gov.np/)

ANMA Details

Please like our Facebook page.
https://www.facebook.com/Anma-Usa-103645544468761

ANMA Webpage
https://anmausa.org/

Email:
contact.anma.usa@gmail.com